

РЕШЕНИЕ

№ 281

гр. Пазарджик, 17.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Христо Георгиев

при участието на секретаря МАРИЯ Й. ЧАМОВА
като разгледа докладваното от Христо Георгиев Гражданско дело № 20225220101785 по описа за 2022 година

Подадена е искова молба с правно основание чл.127,ал.2 от СК от Д. Т. Н. , ЕГН - *****, с адрес: гр. Пазарджик, ул.....,обл. Пазарджик, против С. В. Т., ЕГН - *****, с адрес: с., ул., обл. Пазарджик.

В подадената искова молба се твърди, че с ответника са живели във фактическо брачно съжителство до преди около 5 години, когато се разделили. В резултат на това дълго съжителство на 15 октомври 2010 година се е родило малолетното дете В. С. Ганев с ЕГН *****. Нямат сключен граждански брак, но роденото дете било припознато от ответника Т..

Твърди се, че до преди около 5 години са живеели на семейни начала, но след това отношенията им охладнели и се разделили, като от момента на раздялата им до настоящия момент грижата и издръжката за общото им дете е поела ищцата, упражнявайки през целият този период фактически родителските права по отношение на детето. От момента на раздялата им ответникът не е заплащал нито издръжка за детето им, нито е помагал с каквото и да е. Твърди се, че детето е записано като ученик в „5 б“ клас в СУ гр. Пазарджик, посещава като извънучебни форми на обучение „кръжок по рисуване“ към Народно читалище „Виделина“ гр.

Пазарджик, за което до момента е заплатена сумата от 285 лева, посещава и е танцьор към Младежки дом - Пазарджик за което се заплаща месечна такса от 15 лв. и когато се налага да ходи на лагери с танцовия състав за което също се заплаща допълнителни суми. От училището в което учи им организират всяка година по няколко екскурзии и лагери за които също се заплащат допълнителни суми пари.

Сочи се, че детето има ежемесечни разходи както за храна, дрехи, училище и учебни пособия, така и за дрехи, обувки и лекарства, детски играчки и други необходими за едно дете вещи. Към настоящият момент продължавала да отглежда и да се грижи за малолетното им дете В. Т., като ответника продължавал да не заплаща издръжка за детето.

Оформен е петитум с който се иска от съда да ги призове на съд и след като докажат основателността на твърденията си да постанови решение, с което: да предостави на Д. Т. Н. с ЕГН ***** в качеството на негова майка упражняването на родителските права върху детето - В. С. Т. с ЕГН *****, като бащата С. В. Т. с ЕГН ***** да има право на родителски отношения с детето което да вижда всяка първа и трета седмица от месеца в присъствието на майката от 10:00 часа до 18:00 часа в събота и от 10:00 часа до 18:00 часа в неделя; да осъди ответника С. В. Т. с ЕГН ***** да заплаща ежемесечна издръжка на малолетното дете В. С. Т. с ЕГН ***** в размер на 250 лева, считано от датата на завеждане на исковата молба в съда, ведно със законната лихва за всяка закъсняла вноска до настъпване на обстоятелства за промяна или прекратяване на издръжката. местоживеенето на детето В. С. Т. с ЕГН ***** да е по местоживеене на майката Д. Т. Н. с ЕГН ***** - да присъди издръжка за минало време в размер на 250 лева месечно или общо 3000 лева за период от време, считано от завеждане на исковата молба една година назад.

Моли съда да осъди ответната страна да заплати направените съдебно деловодни разноски и възнаграждението заплатено на адвокат. Сочат се доказателства. Правят се доказателствени искания.

В законоустановения срок по чл. 131 от ГПК не е постъпил писмен отговор от ответника

Съдът след, като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, намери за установено следното:

Видно от приетите по делото доказателства, С. В. Т., ЕГН - *****, с адрес: с., ул., обл. Пазарджик и Д. Т. Н. , ЕГН - *****, с адрес: гр. Пазарджик, ул....., обл. Пазарджик, нямат сключен граждански брак, но се установява, че същите са живели няколко години при условията на съвместно съжителство в дома на ответника, находящ се в с., обл. Пазарджик.

От съвместното си съжителство, Т. и Н. имат едно родено дете – В. С. Т., ЕГН *****, роден наг. /на 12 навършени години/.

Не се спори по делото, че именно С. В. Т., ЕГН – ***** и Д. Т. Н. , ЕГН – ***** са родители на детето, което обстоятелство се установява и от приложеното по делото удостоверение за раждане на детето.

В. С. Т., ЕГН ***** е ученик в 6 –ти клас в СУ в гр. Пазарджик.

От приетите по делото служебни бележки се установява също така, че детето посещава извънкласни занятия- танци в към Младежки дом- гр. Пазарджик и кръжок по рисуване пир Народно читалище „Виделина“ в гр. Пазарджик. През лятото на 2022г. детето е посещавало кръжока по рисуване, но не е посещавало занятията на танцовия състав поради лятна ваканция.

По делото, съдът е изискал социален доклад от Д „СП” гр. Пазарджик. Видно от съдържанието на приетия по делото социален доклад, Н. и Т. са съжителствали на семейни начала до преди около 5 години, след което са се разделили. Към момента на изготвяне на социалният доклад, основни грижи за детето се полагат от майката, като детето се отглежда при добри условия, които задоволяват нуждите му от храна, облекло, здравни грижи и образование. Детето се намира в добро здравословно състояние, а жилището, в което се отглежда, се намира в гр. Пазарджик, ул. и представлява апартамент. Н. е безработна, съжителства на съпругески начала със, който я подпомага финансово.

В хода на производството по делото, считано от 26.10.2022г., Н. е започнала работа в, с основно месечно възнаграждение от 800.00лв.

Бащата на детето С. В. Т., ЕГН – ***** е безработен, има здравословни /кардиологични/ проблеми, които го възпрепятстват да

извършва тежка физическа работа.

От показанията на разпитаната в качеството ѝ на свидетел Ц. Д. Т. / племенница на ищцата/ се установява, че детето В. С. Т. понастоящем живее със своята майка, брат си Е. и новият съжител на майката в жилище, находящо се в гр. Пазарджик. Разходите свързани с ежемесечната издръжка на детето се подсигулявали изцяло от майката и нейният съжител Сезгим, като ответникът не заплащал дължимата издръжка, единствено преди около година му закупил мобилен телефон и когато се срещал с детето, му давал джобни пари. Детето посещавало курс по рисуване и танци, което било свързано с допълнителни разходи.

По делото е разпитана като свидетел З. Г. Г. /сестра на ищцата/, съгласно показанията на която, ответникът е подарил на детето телефон втора употреба на стойност от 130.00лв. През 2020г. ищцата се наложило да замине за Англия за около 2 месеца,като през този период детето В. живеело в дома на своя баща. Въпреки това, ищцата подсигурила издръжката на детето, като изпратила пари на св.Г., която да му ги предаде. Ответникът не плащал дължимата издръжка на детето.

От показанията на св. Й. Д. Г. /съсед на ответника/ е видно, че децата Е. и В. живеят преимуществено със своята майка, а с ответника се виждат уикендите, когато има възможност.Когато идвали на гости в с., ответникът им купувал дрехи и обувки, давал им джобни пари.

Съдът кредитира показанията на разпитаните свидетели, същите са обективни, последователни и непротиворечиви.

Ищцата Н. е била изслушана от съда на основание чл.59,ал.6 от СК, като същата е потвърдила изложеното от нея в исковата молба. Н. декларира желание и възможност да се грижи за роденото от съвместното си съжителство с Т. дете.

По реда на чл.59,ал.6 от СК е бил изслушан ответникът Т., които изразява мнение, че майката се грижи добре за общото им дете. Сочи, че със сина си се виждат средно по два уикенда месечно, като детето остава да нощува в дома му в с., където се чувства добре. Не работи и разполага със значителни средства, разчита предимно на получаваната от него пенсия.

С оглед така установеното от фактическа страна се налагат

следните правни изводи:

По отношение упражняването на родителските права спрямо роденото от съвместното съжителство дете В. С. Т., ЕГН ***,** роден наГ., съдът намира следното: Съдът решава въпроса кому да бъдат предоставени за упражняване родителските права по отношение на родените от съвместното съжителство ненавършили пълнолетие деца след като прецени всички обстоятелства с оглед интересите на децата като: възпитателските качества на родителите, полаганите до момента грижи и отношение към децата, желанието на родителите, привързаността на децата към родителите, пола и възрастта на децата, възможността за помощ от трети лица – близки на родителите, социалното обкръжение и материалните възможности. Тези обстоятелства, взети в съвкупност, формират комплексният критерий, въз основа на който се извършва преценката при кого от родителите да живее детето (децата) и кой да упражнява и родителските права. Под “интереси на децата”, както е разяснено в ППВС № 1/1974 год., чиито указания запазват силата си и при действащия СК - 2009 г., следва да се разбират всестранните интереси на децата по тяхното отглеждане, възпитание и развитие, създаване на трудови навици и дисциплина, подготовка за общественополезен труд и изобщо изграждането на всяко дете като съзнателен гражданин. Обстоятелствата, които са от значение при решаването на този въпрос, са от най-разнообразно естество – възпитателски качества на родителите; грижи и отношение на родителите към децата, като под грижи за децата се имат предвид личните усилия на родителя във връзка с отглеждането им, надзора и възпитателските похвати по изграждането личността на децата; желанието на родителите; привързаност на децата към родителите; полът и възрастта на децата; помощта на трети лица; социално обкръжение; жилищно-битови и други материални условия на живот. Изброяването на обстоятелствата в чл. 59, ал. 4 СК е примерно, а не изчерпателно. Не е изчерпателно и изброяването в ППВС № 1/1974 г. Изброените в Постановлението обстоятелства са минимумът, който трябва да бъде взет предвид при изследване на най-добрия интерес на детето по смисъла на § 1, т. 5 от ДР на Закона за закрила на детето . Установено е по делото, че майката на детето Д. Т. Н. , ЕГН – ***** е трудово заета, последната желае да се грижи лично за детето и разчита на помощта на близките си за отглеждането и възпитанието му. Установено е от

представеният социален доклад и от показанията на разпитаните в качеството на свидетели по делото лица, че семейството живее в апартамент в гр. Пазарджик, където са налице добри хигиенно-битови условия за отглеждане на деца. Събраните и проверени по делото доказателства водят до извода, че в този дом детето В. Т. е добре обгрижено, а базовите му потребности са задоволени, като същото не се намира в риск. Мъжът, с когото ищцата съжителства на съпружески начала към момента, също полага грижи за детето и подпомага майката финансово, не са налице данни последният да е проявявал физическа или вербална агресия спрямо детето.

От приетите по делото доказателства е видно, че роденото от съвместното съжителство между страните дете живее понастоящем със своята майка, като базовите потребности на детето са задоволени, жилището е оборудвано с необходимите за бита мебели, хигиената е на добро ниво. Налице е изградена емоционална връзка между детето и ищцата, както и с другите членове на семейството. Майката заявява желание да се грижи за детето и за в бъдеще, като за В. Т. се полагат адекватни на възрастта и нуждите му грижи.

Приетата по делото фактическа обстановка води до извода, че малолетното дете се чувства добре в жилището на своята майка, каквото е фактическото положение към настоящия момент, като не са налице предпоставки това фактическо положение да бъде променяно от съда. Съдът приема, че ищцата притежава морални и възпитателски качества за отглеждането и възпитанието на детето. Ответникът Т. не оспорва гореизложените обстоятелства, поради което съдът приема, че в интерес на малолетното дете е да остане в дома на своята майка в гр. Пазарджик, където се чувства в позната и сигурна среда, а и в който град детето учи към настоящия момент.

Предвид изложеното, съдът счита, че следва да се предостави упражняването на родителските права на Д. Т. Н., ЕГН - *****, която е полагала грижи за детето непрекъснато, дори след раздялата между родителите му. Условията на живот, които е създала майката, грижите, които е готова да полага за детето, съответстват на нуждите му, поради което родителските права следва да се упражняват от нея. Съвкупното обсъждане на посочените условия налага извод, че интересът на детето ще е охранен най-

добре, ако упражняването на родителските права бъде предоставено на майката, а на бащата да се определи подходящ режим на лични отношения, който ще даде възможност детето да общува пълноценно и с двамата си родители, с оглед запазването и развиването на връзката помежду им.

В тази връзка , съдът следва да определи местоживеенето на детето съобразно това на майката.

По отношение режима на лични контакти между бащата и малолетното дете, съдът счита, че следва да се определи подходящ режим на лични контакти , за да бъде дадена възможност на детето да изгради и поддържат съответни отношения със своя баща. Бащата ще има право да вижда детето всеки първи и трети петък, събота и неделя на месеца, от 18.00 часа на петъкния ден до 16.00 часа на неделния ден с право на преспиване в дома на бащата; 1 /един/ месец през лятото , когато майката не е в платен годишен отпуск; всяка четна година – за Коледните празници, считано от 24.12 до 26.12 включително, а всяка нечетна година – за Великденските празници, считано от Разпети Петък до Велика Неделя включително; всяка нечетна година за Новогодишните празници, считано от 30-ти декември до 2-ри януари включително; всяка година за рожденият ден на бащата ; както и по всяко друго време по съгласие на страните. , за да бъде дадена възможност на детето да изгради и поддържа съответни отношения със своя баща.

Съдът намира за неоснователни направените с петитума на исковата молба искания, детето и бащата да осъществяват личните си контакти в присъствието на майката. Касае се за момче на навършени 12 години, като не са налице твърдения / още по-малко доказателства/ ответникът да е проявявал агресия спрямо детето или последното да не се чувства добре в дома на своя баща в с. Приетите по делото доказателства не налагат необходимост майката да присъства при осъществяване на личните контакти между баща и син, не е налице и обоснована пречка детето да ношува в дома на своя баща. Установеното към момента фактическо положение е сходно с определеният от съда режим на лични отношения, като между страните не се спори, че детето посещава дома на своя баща за около 2 уикенда месечно , като до този момент не е имало оплаквания за престоя си там.

По отношение на претенцията за заплащане на издръжка съдът счита, че следва бащата да бъде осъден да заплаща месечна издръжка на

непълнолетното дете. Разпоредбата на чл. 143, ал.2 от СК визира, че родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца, независимо дали са работоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си. Съгласно разпоредбата на чл.142, ал.1 от СК, размерът на издръжката се определя според нуждите на лицето, което има право на издръжка и възможностите на лицето, което я дължи. Нуждите на лицето, което има право на издръжка, се определят съобразно обикновените условия на живот за него, като се вземат предвид възрастта, образованието и т.н., а възможностите на дължачия издръжка - според неговите доходи, имотното му състояние и квалификация. Съгласно чл.143, ал.2 СК родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца независимо дали са работоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си, като размерът на дължимата издръжка се определя според нуждите на лицето, което има право на издръжка, и възможностите на лицето, което я дължи съгласно чл. 142, ал.1 СК, като издръжката на едно дете не може да бъде по-ниска от 1/4 от минималната работна заплата (чл.142, ал.2 СК). Изискването на чл.139 СК претендиращия издръжка да е неработоспособен и да не може да се издържа от имуществото си не се прилага спрямо ненавършилите пълнолетие деца, доколкото чл.143, ал.2 СК е специална норма по отношение на чл. 139 СК и изключва неговото приложение. Освен това децата, с оглед ниската си възраст, са дефинитивно неработоспособни, поради което имат право на издръжка от родителите си, които са лица от втори ред на задължените да дават такава (чл.140, ал.1, т.2 СК), поради липса на лица от първи ред. Издръжката на децата се дължи от двамата родители, независимо при кого те живеят, като отглеждащият родител следва да поеме по принцип по-малък дял от издръжката в пари с оглед даваната от него издръжка в натура при съвместното живеене с децата и посрещането на разходите на домакинството, част от които са в полза и на децата. При определянето на издръжката следва да се вземе предвид разпоредбата на чл. 142, ал.2 от СК /в сила от 01.10.2009г./ минималната издръжка на едно дете е равна на една четвърт от размера на минималната работна заплата.

От събраните по делото доказателства е установено, че детето е на 12 навършени години към настоящият момент, не страда от заболявания и няма нужда от специални грижи, посещава училище и извънкласни занятия. Същото се отглежда от своята майка – ищцата Н. . Детето има нужда да

получава обща месечна издръжка в определен размер, като при разпределяне на тази издръжка следва да се има предвид, че детето живее със своята майка, която полага грижи за отглеждането и обучението му. Поради това по-голямата финансова тежест следва да падне върху неполагащия преки грижи родител, а именно бащата на детето – ответника Т.

Относно възможностите на ответника да дава издръжка на детето си - според т. 5 на ППВС № 5/16.11.1970г. „възможностите на лицето, което дължи издръжка следва да се определят от неговите доходи, имотно състояние, възраст, образование, професионална квалификация, трудоспособност“. Не се освобождават от задължение за издръжка лицата, които макар и трудоспособни, неоправдано не работят. В този случай възможностите им да заплащат издръжка се определят от тяхната професионална квалификация и другите обстоятелства, които са от значение за случая.

От доказателствата по делото би могло да се направи извод, че ответникът е безработен към този момент, има здравословни /кардиологични/ проблеми, които го възпрепятстват да извършва тежка физическа работа. Ответникът Т. не получава трудово възнаграждение, разчита на получаваната от него пенсия. Няма изгледи и за бъдеще ответникът да реализира доходи от трудова дейност над средния за страната размер съобразно установените стандарти.

По делото се установява, че ответникът няма задължение към друго свое низходящо дете. Размерът на получаваните от ответника доходи му дава възможност да издържа детето си, но възможностите му не са неограничени. Самият Т. споделя, че би могъл да отделя по около 250.00лв. месечно за издръжката на детето, но не и по-голяма сума.

От изложеното, като взе предвид нуждите на детето и неговата възраст, и след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, съдът определя издръжка в размер на общо 450,00 лева месечно за детето, от които бащата ответник следва да заплаща размер от 250,00 лева, а майката останалите 200,00 лева, тъй като тя полага преки грижи за детето.

ПО ОСНОВАТЕЛНОСТТА НА ИСКА ПО чл. 149 СК

Съгласно чл. 149 от СК издръжка за минало време може да се търси най-много за една година назад до завеждане на иска.

В производството по този текст доказателствената тежест пада върху ответника. Ищецът не е длъжен да доказва нуждата от издръжка за претендирания период за минало време. Ако ответникът твърди, че такава нужда не е съществувала или, че пък доброволно е доставял издръжка той следва да докаже тези обстоятелства.

От приетите по делото доказателства се установява, че за процесният период от 03.06.2021г. до 02.06.2022г. вкл., ответникът Т. не е изплащал дължимата издръжка на непълнолетното си дете, не са и налице такива твърдения от страна на ответника. Това обстоятелство не се оспорва от ответната страна, която не твърди през този период да са били извършвани определения плащания, нито ангажира доказателства в тази насока. Установява се единствено, че малолетното дете е получавало инцидентно джобни пари от своя баща, когато е ходило на гости в дома му, понякога бащата е закупувал дрехи или обувки /съгласно показанията на св. Г../

От показанията на разпитаната в качеството ѝ на свидетел Ц. Д. Т. /племенница на ищцата/ се установява, че разходите свързани с ежемесечната издръжка на детето се подsigурявали изцяло от майката и нейният съжител Сезгим, като ответникът не заплащал дължимата издръжка, единствено преди около година му закупил мобилен телефон и когато се срещал с детето, му давал джобни пари. По делото е разпитана като свидетел З. Г. Г. /сестра на ищцата/, съгласно показанията на която, ответникът е подарил на детето телефон втора употреба на стойност от 130.00лв., като това се е случило преди около година. През 2020г. ищцата се наложило да замине за Англия за около 2 месеца, като през този период детето В. живеело в дома на своя баща. Въпреки това, ищцата подsigурила издръжката на детето, като изпратила пари на св.Г., която да му ги предаде.

Не е доказана твърденията на ответника, че през част от процесният период, детето е живяло в дома на своя баща, който е осигурявал издръжката му за това време. Най-дългият период, през който детето е пребивавало в дома на своя баща е около 2 месеца, докато майката е работила в Англия, но този период е бил през лятото на 2020г., т.е преди процесният период, а който се претендира присъждането на издръжка по чл.149 СК.

При така установените фактически обстоятелства съдът приема, че за процесният период – 03.06.2021 г. до датата на подаване на исковата молба –

03.06.2022 г. малолетното дете е живяло при майката в семейното жилище в гр. Пазарджик, обл.Пазарджик, като през този период, детето е имало нужда от издръжка и от двамата родители. Такава издръжка е била осигурявана единствено от майката. Ответникът не представи доказателства, че през процесния период е осигурявал някаква издръжката на сина си . Изводите на съда, обосновавали преценката относно размера на дължимата занапред издръжка, са меродавни и при определяне на размера на издръжката за минало време, която следва да се определи в размер на 250.00 лева месечно.

При тези доводи съдът приема, че искът по чл. 149 от СК за периода 03.06.2021 г. – 02.06.2022 г. е основателен и доказан до размер а на 250.00 лв. месечна издръжка, или сума в общ размер на 3000.00лв. , дължими за период от 12 месеца.

По отношение на разноските - На основание чл.78 ал.1 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцата направените по делото разноски. При този изход на делото, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцата Н. сторените по делото разноски, тъй като предявените искове бяха изцяло уважени от съда. Видно от материалите по делото, ищецът е направил разноски във връзка с образуването и воденото на гр.дело №1785/2022г. в общ размер на 701.55лв., от които 50.00лв. държавна такса за завеждане на делото,1.55лв. –такса за банков превод и 650.00лв. – платено адвокатско възнаграждение.

На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК във връзка с чл. 69, ал. 1 т. 6 и т. 7 от ГПК и чл. 1 от Тарифа за държавните такси, който се събират от съдилищата по ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на РС-Пазарджик също държавна такса., изчислена като 4 % върху текущата издръжка за периода на тригодишните платежи (250.00 лева x 36 месеца) x 4%] , както и върху размера на дължимата издръжка за минало време, или 480.00лв. общо.

Воден от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права по отношение на

роденото от съвместното съжителство между Д. Т. Н. , ЕГН - *****, с адрес: гр. Пазарджик, ул....., обл. Пазарджик, и С. В. Т., ЕГН - *****, с адрес: с., ул., обл. Пазарджик , малолетно дете – В. С. Т., ЕГН *****, на майката - Д. Т. Н. , ЕГН - *****, с адрес: гр. Пазарджик, ул.

ОПРЕДЕЛЯ местоживеенето на детето В. С. Т., ЕГН *****, роден наг., в дома на майката, находящ се на адрес: гр. Пазарджик, ул.

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични отношения между бащата С. В. Т., ЕГН - *****, с адрес: с., ул., обл. Пазарджик и непълнолетното дете – В. С. Т., ЕГН *****, роден наг., както следва: бащата може да се вижда с детето всеки първи и трети петък, събота и неделя на месеца, от 18.00 часа на петъчния ден до 16.00 часа на неделния ден с право на преспиване в дома на бащата; 1 /един/ месец през лятото , когато майката Д. Т. Н. , ЕГН – ***** не е в платен годишен отпуск; всяка четна година – за Коледните празници, считано от 24-ти декември до 26-ти декември включително, а всяка нечетна година – за Великденските празници, считано от Разпети Петък до Велика Неделя включително; всяка нечетна година за Новогодишните празници, считано от 30-ти декември до 2-ри януари включително; всяка година за рожденият ден на бащата С. В. Т., ЕГН - ***** , както и винаги по взаимно съгласие между родителите

ОСЪЖДА бащата С. В. Т., ЕГН - *****, с адрес: с., ул., обл. Пазарджик, да заплаща на детето В. С. Т., ЕГН *****, роден наг., чрез неговата майка и законен представител Д. Т. Н. , ЕГН - *****, ежемесечна издръжка в размер на 250.00 лв. /двеста и петдесет лева /, считано от датата на завеждане на исковата молба в съда - 03.06.2022г.- до настъпване на причина за изменение или погасяване на издръжката, ведно със законната лихва за забава върху всяка просрочена вноска.

ОСЪЖДА бащата С. В. Т., ЕГН - *****, с адрес: с., ул., обл. Пазарджик да заплати на основание чл. 149 от СК на детето В. С. Т., ЕГН *****, роден наг., чрез неговата майка и законен представител Д. Т. Н. , ЕГН - *****, издръжка за минало време

в размер по 250,00лв. (двеста и петдесет) лева месечно /или общата сума в размер на 3000.00лв. (три хиляди) лева, дължима за периода от 03.06.2021г. до 02.06.2022г. вкл.

ДОПУСКА, на основание чл. 242 ал. 1 от ГПК, предварително изпълнение на решението в частта относно присъдените суми за издръжка.

ОСЪЖДА С. В. Т., ЕГН - *****, с адрес: с., ул., обл. Пазарджик **ДА ЗАПЛАТИ** на Д. Т. Н. , ЕГН - *****, с адрес: гр. Пазарджик, ул....., обл. Пазарджик, сумата от 701.55лв. /седемстотин и един лева и петдесет и пет стотинки/ , представляваща сторените съдебно-деловодни разноси по делото, на основание чл.78,ал.1 ГПК.

ОСЪЖДА С. В. Т., ЕГН - *****, с адрес: с., ул., обл. Пазарджик, да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на РС- Пазарджик, сумата от 480.00 лв. (четиристотин и осемдесет лева) на осн. чл.78,ал.6 от ГПК

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му пред Окръжен съд - Пазарджик.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____